

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 31 d'octubre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, qui ho és d'aquest Tribunal, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i Sra. Fàtima RAMIREZ SOUTO, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En el marc dels autes civils 6100372/2010 instats al setembre del 2010 per la societat C.A SA, el Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 01-09-2016 decidint :

“Primer.- Estimar de forma substancial la demanda formulada per la representació processal de la societat C.A, SA i condemnar conseqüentment a la societat CONS. A, SA i solidàriament amb ella als Srs. G.M.M, R.A.S i JM.M.N, en llur qualitat d'avaladors solidaris, a pagar la suma de 2.542.120,37.-euros, majorada dels interessos meritats segons el que disposa el III. CONSIDERANT de la present resolució judicial, a comptar del 20 de desembre del 2007 i fins al seu total pagament, tot condemnant igualment a la societat CONS. A, SA i solidàriament amb ella al Sr. R.A.S, en tant que avalador solidari, a pagar el import de 92.924,68.euros, majorat dels interessos produïts segons el que disposa el III. CONSIDERANT de la present resolució judicial, des del 1 d'abril del 2008 i fins a la total cancel·lació del deute, tot plegat a determinar en període d'execució de sentència, mitjançant l'aportació per part de l'entitat bancària d'una certificació emesa per l'Agrupació de Bancs Andorrans, acreditativa dels tipus d'interès que interessa que sigui d'aplicació a comptar dels dies 20 de desembre del 2007 i 1 d'abril del 2008.

Segon.- Fer imposició de les costes judicials ocasionades segons el que es preveu al VI. CONSIDERANT de la present resolució judicial.”

II.- Contra l'esmentada resolució va formular recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. M.N. però per Sentència d'aquesta Sala del el

24-10-2017 es va decidir desestimar el recurs d'apel·lació, confirmar la resolució d'instància i imposar les costes de segona instància a la part apel·lant.

III.- La representació processal del Sr. M.N. va formular incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta darrera Sentència però per Aute del 30-11-2017 es va decidir no donar lloc al mateix, tot i condemnant al promotor d'aquest incident a satisfer les costes judicials causades, inclosos honoraris d'advocat i de procurador.

Les secretàries judicials respectives van lliurar el certificat de fermesa de la sentència del 24-10-2017 i la del 01-09-2016.

IV.- Per escrit del 08-01-2018, la representació processal del Sr. M.N va formular recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional sol·licitant l'anul·lació de les resolucions d'aquesta Sala i la retroacció dels Autes al moment processal que li interessava per tal que es dictés una nova sentència

V.- En data 02-03-2018, i a sol·licitud de la societat C.A., la Saig, Sra. L.A.M, va emetre un acord en execució de les Sentències de l'01-09-2016 i del 24-10-2017 (expedient número EX-CV/18.001767-L), requerint al Sr. JM.M.N de satisfer l'import total de 4.315.544,50.-euros que es desgrana com segueix :

* principal :	2.542.120,37.-euros,
* interessos fins al 11/01/2018 :	1.557.048,73.-euros,
* interessos bancaris :	pendent,
* honoraris advocat 1a instància :	53.589,59.-euros,
* honoraris advocat 2a instància :	42.871,66.-euros,
* honoraris procurador 1a instància :	395,43.-euros,
* honoraris procurador 2a instància :	1.400,70.-euros,
* costes :	117.422,92.-euros.

VI.- En data 23-03-2018, la representació processal del Sr. JM.M.N va impugnar l'acord del 02-03-2018 presentant recurs d'oposició o incident d'execució sol·licitant que :

"es suspengui durant la seva substanciació l'efectivitat del citat acord d'execució i, en el seu dia i previs els tràmits oportuns es dicti aute anul·lant, revocant i deixant sense efecte aquell acord, -tot en relació al seu objecte, que està limitat a l'import dels honoraris d'advocat de segona instància- i subsidiàriament fixant-los en la quantitat màxima -i si inferior- de VINT-I-UN MIL SIS-CENTS VUITANTA-NOU EUROS AMB QUARANTA-NOU CÈNTIMS (21.689,49 €), més IGI, amb imposició a l'entitat bancària "C.A SA" de la totalitat de les costes, incloent expressament dins d'elles els imports corresponents als honoraris de l'advocat i del procurador d'aquesta part".

VII.- Per providència del 11-04-2018 es va acordar incoar la corresponent impugnació d'acord del saig a tramitar pel procediment d'execució de sentència relatiu a les costes de segona instància.

VIII.- Per escrit del 24-04-2018, la representació processal de C.A, SA, es va oposar a l'incident d'execució sol·licitant la seva desestimació.

IX.- Per providència del 15-05-2018 es va sol·licitar la Junta del Govern del Col·legi d'Advocats d'Andorra per tal que emeti el corresponent dictamen respecte dels honoraris de l'advocada, Sra. C.C.G devengats en segona instància. La Junta ha emès el seu dictamen el 06-06-2019.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIÈRE

FONAMENTS DE DRET

I.- En el marc del present incident d'execució es discuteix els honoraris d'advocat de segona instància que el Sr. M.N ha de satisfer. Aquest darrer presenta tres tipus d'arguments per oposar-se a l'import executat.

En primer lloc, afirma que, donat que va presentar per davant del Tribunal Constitucional recurs d'empara i que el mateix no ha dictat cap resolució admetent o no admetent-lo a tràmit, i per raons de prudència, és obligat que abans d'iniciar l'execució forçosa es conegui la decisió del Tribunal Constitucional puix aquella decisió pot determinar la pèrdua de caràcter executiu de les resolucions a les quals es fa referència en l'acord d'execució.

En segon lloc, sosté que l'import dels honoraris d'advocat de segona instància de 53.589,59.-euros objecte del requeriment de pagament en l'acord d'execució és manifestament excessiu i no pot excedir 21.689,49 € més IGI, en aplicació del que estableixen les normes divuit i dinou de les reguladores d'honoraris del Col·legi d'advocats d'Andorra.

En tercer lloc, argüeix que en l'únic document presentat per C.A SA que s'acompanya a l'acord d'execució, i que consisteix en una reclamació d'interessos per la quantitat de 1.557.048,73.-euros, hi consta que la part executada és CONS. A SA i no pas el Sr. JM M.N; que si no se'l considera deutor dels interessos forçosament no se l'ha de considerar deutor de la quantitat principal que els devenga, i que en aplicació de la doctrina dels actes propis s'ha de concloure que ell no és considerat part executada per l'entitat bancària en qüestió.

II.- Pel que fa al primer aspecte, cal exposar dues consideracions.

La primera és que, com ho motiva l'executat en el seu escrit, l'admissió o no admissió del seu recurs d'empara és de fàcil comprovació ja que la mateixa s'ha de publicar al BOPA.

Ara bé, apareix publicat al BOPA N°29 del 16-05-2018 l'Aute del 07-05-2018 mitjançant el qual el Tribunal Constitucional ha decidit no admetre a tràmit el recurs d'empara 2018-1-RE interposat per la representació processal del Sr. M.N.

També apareix publicat al BOPA N°54, del 19-09-2018 que per Aute del 07-09-2018, el Tribunal Constitucional va desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. M.N contra l'Aute del Tribunal Constitucional del 07-05-2018.

Per tant, en l'actualitat, l'argument relatiu a la prudència no pot tenir cap cabuda.

La segona és que, de totes maneres i sense tenir en compte l'admissió o no admissió del recurs d'empara, la interposició d'un recurs d'empara, que no constitueix cap tercera instància sinó un recurs per garantir els drets reconeguts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució, no era de natura a suspendre l'acord d'execució pres per l'aplicació de la nostra decisió pronunciada en data 24-10-2017 que és ferma com ho acredita el certificat emès per la secretària d'aquesta Sala Civil en data 14-11-2017.

Recordarem que la fermesa es produeix quan la sentència ja no és susceptible de recurs ordinari ni extraordinari (i no pas un recurs excepcional que es formula contra una sentència ferma com és el recurs d'empara), i que el caràcter executiu prové en general d'aquesta fermesa.

Al respecte, i pel que fa a la sol·licitud de nul·litat, la mateixa no suspèn l'execució de la resolució a la qual s'imputa la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, llevat que ho decideixi expressament el jutge o el tribunal en el cas que, si ho decideix, es causi un perjudici greu i de difícil reparació a la part que al·lega la nul·litat. En el present cas tal petició no s'havia fet.

De la mateixa manera, l'article 88.1 de la Llei del Tribunal Constitucional disposa que la interposició del recurs d'empara s'efectua mitjançant escrit, demanant l'anul·lació de dita sentència i, si és el cas, la suspensió dels seus efectes.

En el present cas tal petició no s'havia efectuat tampoc.

Finalment, de conformitat amb la Llei del Saig, s'ha de tenir present que el procediment d'execució és aquell procediment pel qual es dona efecte a les resolucions judicials o als actes administratius executoris, d'acord amb les lleis aplicables, que constreny a la persona executada a complir les obligacions establertes en aquests actes o aquestes resolucions.

Així les coses, la Saig podia perfectament emetre l'acord d'execució que va formalitzar el 02-03-2018.

III .- Pel que fa a la qüestió de la determinació de la part executada (tercer motiu d'oposició) és cert que el document de liquidació dels interessos establert pel propi C.A SA només menciona com a part executada la societat CONS. A SA.

Però, tal menció portada en un document que no és res més que un full de càlcul no pot tenir el sentit que li vol oportunament donar el Sr. M, i no significa en res que el banc hauria decidit en qualsevol moment executar només en relació a la societat i no a ell.

Per tant, no hi ha lloc a invocar la Doctrina dels actes propis.

Al contrari, ressurc de l'acord d'execució (que és el document rellevant als efectes que ens interessin) que el Banc, de conformitat amb l'article 36.1 de la llei del Saig, ha designat la Saig Sra. A per portar a terme l'execució íntegra de les sentències condemnatòries també en relació al Sr. M, i per tant la condemna solidària a satisfer els imports i conceptes determinats en aquelles resolucions.

Conseqüentment, la Saig va requerir el pagament al Sr. M que no pot pretendre que no tenia la qualitat de persona executada.

IV.- Pel que fa a l'import dels honoraris d'advocat en segona instància, el primer que cal precisar és que l'import executat no és de 53.589,59.-euros (que correspon en realitat a l'import reclamat dels honoraris de primera instància) sinó de 42.871,66.-euros.

La part executada sosté, però sense detallar perquè, que l'aplicació de les normes 18 i 19 de les reguladores del Col·legi d'Advocats d'Andorra hauria de portar la quantificació en 21.689,49.-euros del referits honoraris.

El dictamen del Col·legi d'Advocats del 06-06-2019 conclou que els honoraris d'advocat de segona instància ascendeixen al total de 34.551,09.-euros.

Ja hem indicat que tal dictamen, tot i gaudir de transcendència i rellevància perquè és tracta d'un informe emès pel propi òrgan que va aprovar les normes orientadores, no és vinculant.

Però en el present cas, la conclusió del Col·legi ha de ser mantinguda per aquesta Sala ja que correspon a l'aplicació de les normes reguladores aplicables i que no existeix cap raó o criteri per fer-ne variar el resultat.

En efecte, apareix que, donada la durada del procés, són d'aplicació, les normes 12.1, 17.1, 17.2 i 18 de les normes orientadores d'aplicació del Col·legi d'Advocats del maig de 2007 fins al tràmit de conclusions en primera instància, i

després les normes 13.1, 18.1 i 19.1 de les normes orientadores d'aplicació del Col·legi d'Advocats del 28 de maig de 2014.

Però pel que fa a les costes de segona instància només és d'aplicació la norma del 2014 puix el recurs és posterior a la seva adopció.

Per tant, la quantia a debat era de 2.542.120,37.-euros i essent d'aplicació l'article 19.1 de les normes del 2014, els honoraris han de ser del 50% dels de primera instància que ascendeixen a l'import de 47.941,71.-euros donat la quantia debatuda i els diferents incidents formulats, sia 23.970,85.-euros.

Pel que fa als honoraris generats per l'incident de nul·litat, l'article 18.1 preveu que s'han de fixar segons l'escala de la norma dels judicis contradictoris aplicada en relació a l'assumpte principal sense els incidents (26.450,60.-euros en el nostre cas), si bé reduïda en un 60% i amb un mínim de 300.-euros, sia 10.580,24.-euros.

V.- Quant a les costes processals, estimem en part l'incident d'execució respecte de l'import dels honoraris d'advocat, la qual cosa comporta que no procedeixi efectuar imposició de les costes processals, devent cada part suportar les seves i essent les comunes per meitat (arg. Novel·la 82, cap X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR en part l'incident d'execució promogut per la representació processal del Sr. JM.M.N contra l'acord d'execució de data 02-03-2018 (expedient número EX-CV/18.001767-L) només en el sentit de fixar els honoraris d'advocat de segons instància en l'import de 34.551,09.-euros enlloc de 42.871,66.-euros.

No efectuar cap imposició de les costes processals en relació al present incident.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-